

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.VI.37.069/2023/8.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke
Dr. Horváth Tamás előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: Név1
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Ócsai Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: Dr. Ócsai József
cím2)

Az alperes: Nyíregyháza Megyei Jogú Város Közgyűlése
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Magyar Zoltán kamarai jogtanácsos

A per tárgya: építési ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Debreceni Törvényszék 2022. december 8.
napján kelt 2.K.701.867/2022/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.K.701.867/2022/8. számú ítéletét – az indokolás kiegészítésével – hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (azaz ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételi számlára.

Az illetékfizetési kötelezettség ezen ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes tulajdonában áll az ingatlan-nyilvántartásban száml hrsz. alatt felvett, természetben a címl szám alatt található „padlástér” megnevezésű ingatlan, amelynek padlástérét lakássá kívánta alakítani. Ennek érdekében az ingatlanon különböző beruházási munkálatokat folytatott. 2017. március 1-jén településképi bejelentési eljárás iránti kérelmet nyújtott be Nyíregyháza Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Főépítési Osztályához, amely a FŐÉP/265-2/2017. számon a tevékenységet kikötés nélkül tudomásul vette. A felperes erre tekintettel az ingatlan átalakításával összefüggésben hitelt vett fel, továbbá a közművesítését is vállalva szerződéseket kötött a közműszolgáltatókkal.

[2] Az időközben bekövetkező jogszabályi változásokra figyelemmel 2019-ben a felperes ismételten településképi bejelentési kérelmet nyújtott be, továbbá hatósági bizonyítvány kiállítása iránti kérelmet is előterjesztett a padlástér beépítésének feltüntetésére vonatkozóan. Kérése elutasításra került, melyre tekintettel felperes, mint építtető a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivataltól kérte az ingatlanon lévő társasház padlástérének beépítéséhez kapcsolódóan a lépcsőház méretére vonatkozóan az országos

építési követelményektől való eltérés engedélyezését. A kormányhivatal SZ-10/ETDR-06/3276-12/2020. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. Felperes keresettel támadta a döntést, melynek eredményeként a Debreceni Törvényszék a 101.K.700.385/2021/8. számú ítéletével a keresetet elutasította.

[3] A felperes ezt követően 2022. március 7. napján hatósági bizonyítvány kiállítása iránti kérelmet terjesztett elő az ingatlanon rendeltetismód változtatására vonatkozóan (padlásból lakás kialakítása). Nyíregyháza Megyei Jogú Város Polgármestere (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) határozatával a felperes kérelmét elutasította.

[4] Döntésének indokolásában az elsőfokú hatóság többek között a településfejlesztési koncepcióról, az integrált településfejlesztési stratégiáról és a településrendezési eszközökről, valamint egyes településrendezési sajátos jogintézményekről szóló 314/2012. (XI.08.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 26/C. § (3) bekezdésére, valamint az Országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 85. § (3) bekezdés d) pontjára hivatkozott, és rögzítette, hogy a beruházás nem felel meg az OTÉK rendelkezésének, mivel a füstmentes lépcsőház pihenőjén csak 1,90 méter a belmagasság.

[5] Tájékoztatta továbbá a felperest arról, hogy az OTÉK 111. § (4) bekezdése alapján az OTÉK-tól való eltérésre felmentés kérhető, az országos településrendezési és építési követelményektől való eltérési engedély birtokában új hatósági bizonyítvány kérhető.

[6] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 105/2022. (V.26.) számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Döntésének indokolásában hangsúlyozta, hogy a tervezett rendeltetismód változtatás, azaz a meglévő padlástér lakóépületté való átminősítése, az OTÉK előírásait nem teljesíti. A felperes fellebbezéséhez csatolt, a korábbi településképi bejelentési eljárás során kiállított igazolás, melyben a rendeltetésváltozást a polgármester kikötés nélkül tudomásul vette, ezért nem fogadható el.

A kereseti kérelem és a védírat

[7] Felperes keresetében a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Kifogásolta, hogy fellebbezését ugyanaz a Főépítési Osztály vizsgálta meg, amely az elsőfokú döntést is hozta.

[8] Hangsúlyozta, hogy a lépcsőház nem a vizsgált padlástér része, erről a határozat nem tett említést, a hatóságnak azonban kizárólag az újonnan kialakított lakás megfelelőségét kellett volna vizsgálnia. Hivatkozott arra, hogy a korábbi településképi bejelentési eljárás során a rendeltetésváltozást kikötés nélkül tudomásul vette a polgármester úgy, hogy az építési szabályoknak való megfelelőséget is vizsgálta. A katasztrófavédelmi kirendeltség 2020-ban más eljárásban kiadott szakhatósági állásfoglalása tűzvédelmi szempontból szintén hozzájárult az OTÉK-tól való eltéréshez, ezért az OTÉK 108. § (7) bekezdése szerinti biztonságos használhatóság feltételei fennállnak.

[9] A felperes szerint a per tárgya a hatósági bizonyítvány kiállítása iránti kérelemről hozott döntés, azaz nem építési engedélyköteles tevékenységről van szó. Fennmaradási engedély sem kell, ezért a hatósági bizonyítványt a polgármester korábbi 2020-ban kiállított igazolása alapján ki kellett volna adnia az alperesnek.

[10] Jogszabálysértésként az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-át és 63. §-át, Ákr. 5. § (2) bekezdését, az OTÉK

108. § (1), (7) bekezdését, 85. § (1), (2) bekezdés d) pontját, 111. § (1)-(4) bekezdéseit és 31. § (1) bekezdését jelölte meg.

[11] Az alperes védíratában a határozatában foglaltakat fenntartva kérte a felperes keresetének elutasítását. Hangsúlyozta, hogy a hatósági bizonyítvány kiadására irányuló eljárás során helyszíni szemlét tartottak, amin a felperes is részt vett. Ennek során megállapították, hogy a lépcsőház belmagassága az OTÉK 85. §-ában foglalt előírásainak nem felelt meg, erre tekintettel bírálták el a kérelmet.

A jogerős ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[13] Indokolásában megállapította, hogy a rendeltetésváltással összefüggésben előterjesztett kérelem kapcsán az építési szabályoknak való megfelelés vizsgálatába bele tartozott a padlástérből kialakítandó lakás megközelíthetősége is, ezért azt az ezzel összefüggő építési szabályok szerint kellett megvizsgálni. A felperes által padlástérből kialakítandó lakás megközelítését szolgáló lépcsőház pihenőjén a belmagasság mindössze 1,90 méter. Az OTÉK 85. § (3) bekezdés d) pontja egyértelműen meghatározza, hogy az építmények közös közlekedőiben és a kiürítési útvonalakon a szabad belmagasság 2,20 méter kell, hogy legyen, amely követelménynek nyilvánvalóan nem felelt meg a felperes által kialakítandó lakáshoz vezető lépcsőház pihenője. Mivel a rendeltetésváltozás nem felel meg az építési szabályzatnak, ezért az alperesnek a hatósági bizonyítvány kiállítása iránti kérelmet el kellett utasítania. A korábbi eljárásokra való hivatkozásnak nem volt jelentősége, mert azok tárgya eltérő volt. A felperes volt az, akinek a padlástér lakássá történő kialakítása érdekében állt és indokolt lett volna nagyobb körütekintést tanúsítania az irányadó építési követelményeknek való megfelelés biztosítása kapcsán.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését, az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint az Ákr. 62. §-a megsértésével az alperes nem tárta fel a tényállást.

[15] Anyagi jogi szempontból az OTÉK 111. §-ára hivatkozott, melynek (3) bekezdése fordulatában szereplő ún. „tervezett megoldás”, nem most kialakítandó megoldás, hanem a korábban készült épület része. A felperes szerint a vitatott belmagasság a lépcsőházat illetően a tűzvédelmi biztonsági érdekeket nem sérti, amelyet az eljárás során beszerzett katasztrófavédelmi szakhatósági állásfoglalás igazol. Tekintettel arra, hogy a lépcsőház nem a hatósági bizonyítvánnyal érintett beruházás része, így a lépcsőházi belmagasság növelése csak a koszorú megbontásával, a tetőszerkezet megemelésével lehetséges a már meglévő felépítményen, amely aránytalan költségekkel járna. Mindez egy olyan meg nem felelés miatt, amely nem a hatósági bizonyítvánnyal érintett beruházás része és a beszerzett szakhatósági állásfoglalás szerint semmiféle érdeket nem sért.

[16] Kiemelte, hogy a jelenlegi eljárás hatósági bizonyítvány kiadására, és nem a korábbiak szerinti OTÉK szabályoktól való eltérés engedélyezésére irányul. Ezért nem

kerülhet szóba, hogy a törvényszék e tárgyban korábban már hozott döntést az ingatlanra vonatkozóan.

[17] A Kr. 26/C. pontjára hivatkozással utalt arra, hogy eredetileg is szeretett volna igazolást (hatósági bizonyítványt) kapni arról, hogy a beruházás használatba vehető. Miután építési engedélyre nem volt szükség, így használatbavételi engedélyt sem lehetett kapnia. A teljes beruházást a hivatkozott polgármesteri jóváhagyás alapján kezdte el, abban a hiszemben, hogy ezt a jóváhagyást csak úgy kaphatta meg, ha az abban foglaltak a jogszabálynak megfelelő beruházást feltételeznek. A vitatott határozat ezzel teljesen ellentétes tartalmú.

[18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte. Rámutatott, hogy az épület bár nem most épült, s nem is lett módosítva, mégis most lett aktuálisan új rendeltetési egység megközelítését biztosító helyiség a lépcsőház. A rendeltetésmód változtatása keretében ezen épületrészre vonatkozóan vizsgálni kellett a belmagasságot, amit a fűdémrendszer egyik vasbeton gerendája csökkent le. A hatósági bizonyítványt megelőző településképi bejelentési eljáráshoz csatolt tervdokumentáció nem foglalkozott a lépcsőházzal, annak megfelelőségével, illetve megfelelővé tételével. A lépcsőház korábban csak padlástérhez vezetett, jelenleg most egy új lakásegységhez. A lépcsőház belmagassági mérete az OTÉK 85. § előírásainak rendeltetésmódosítás esetén nem felel meg,

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[20] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdés, valamint 100. § (2) bekezdés *b*) pont alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogsértések körében vizsgálhatta felül.

[21] Az ügyben fölmerülő alapvető jogkérdés az, hogy az építményrész rendeltetésváltozása szempontjából figyelembe veendő-e a közlekedő jogszabálynak való megfelelősége. A településképvédelmi szempontú megfelelőség továbbá azonos-e az építésügyi megfelelőséggel.

[22] Az építményrész rendeltetésváltozása szempontjából a közlekedő jogszabálynak való megfelelősége figyelembe vétele körében a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását a következők szerint kiegészíti.

[23] Az OTÉK 108. § (7) bekezdés *b*) pontja szerint meglévő építmények rendeltetésmódosításának feltétele, hogy az építmény és részei a módosuló használat alapján feleljenek meg az állékonyság követelményeinek és a biztonságos használhatóság feltételeinek. A tervezett használatra és annak hatásaira az építmény, építményrész alkalmas vagy alkalmassá tehető legyen.

[24] A kiemelt jogszabályi rendelkezésből látható, hogy rendeltetésmódosításkor azt is vizsgálni kell, hogy az újonnan kialakítandó építmény, épületrész alkalmas lesz-e a megváltozott funkciónak megfelelő biztonságos használatra.

[25] A közlekedési célú terek tekintetében az OTÉK 95. § (1) bekezdése kimondja, hogy az építmény közlekedési célú tereinek és helyiségeinek (a továbbiakban együtt:

közlekedők) a rendeltetésnek megfelelően egyaránt lehetővé kell tenniük a zavartalan, biztonságos közlekedést a használó személyek, a járművek, a gépek és a teherszállítás számára, biztosítani kell továbbá veszély esetén az építmény és annak részei meghatározott időn belüli kiürítésének lehetőségét.

[26] Az építmény részei között tehát a közlekedőknek is meg kell felelniük a biztonságos használhatóság feltételeinek.

[27] Az OTÉK 95. § (2) bekezdés alapján az építmény főbejáratának és valamennyi önálló rendeltetési egysége bejáratának, továbbá az ezek közötti közlekedőnek, és a kiürítési útvonalnak alkalmasnak kell lennie egy hordágyon fekvő beteg biztonságos végigszállítására. A (3) bekezdés kimondja, hogy az építmény kiürítésre alkalmas közlekedőit – a várható személyi forgalom egyidejűségének figyelembevételével és a kiürítésre vonatkozó előírások megtartásával – úgy kell tervezni és megvalósítani, hogy a kiürítésre alkalmas közlekedő hátrányosan befolyásoló térszűkületet ne tartalmazzon.

[28] Eszerint nemcsak a felperes által felhozott és szakvéleménnyel igazolt tűzvédelmi megfelelőségi, hanem más további szempontok is tartoznak a biztonságos követelmények közé, melyeknek minimálisan közös lényegi eleme, hogy az így meghatározott funkciók teljesítését alapvetően a megengedettnél kisebb térszűkület ne akadályozza.

[29] Az OTÉK 64. § (1) bekezdése szerint a lépcsőt, rámpát és lejtőt úgy kell tervezni és megvalósítani, hogy az tegye lehetővé a használók biztonságos közlekedését.

[30] E feltételeknek egyebek mellett a (7) bekezdésben meghatározott belmagassági paraméter felel meg, amely szerint a lépcsőkar és a lépcsőpihenő feletti szabad belmagasságnak legalább 2,20 m-nek kell lennie. Egy lakáson vagy üdülőegységen belüli, továbbá az időszakos használatú építményszintre vezető lépcső feletti legkisebb szabad belmagasság indokolt esetben 2,00 m lehet.

[31] Az OTÉK 85. § (3) bekezdés d) pontja alapján a helyiség belmagasságát a rendeltetésének és a lehetséges legnagyobb befogadóképességének megfelelően kell meghatározni, de a helyiség hasznos alapterületének belmagassága legalább a következő legyen: d) 2,20 m szabad belmagasság – az építmények közös közlekedőiben és a kiürítési útvonalakon.

[32] Az időszakos használatú építményszintre vezető lépcső feletti legkisebb szabad belmagasság tehát indokolt esetben 2,00 m lehet, de az építmény szokásos szabad belmagassága 2,20 m. Mindebből az következik, hogy ami megfelel padlásfeljárónak, az nem feltétlenül felel meg egy lakószint megközelítési követelményeinek. Az a konklúzió is adódik, hogy az új rendeltetésnek a rendeltetésváltáskor hatályosan előírt paramétereket kell teljesítenie. A meglévő rendeltetést fő szabályként nem teszi kérdésessé az esetlegesen változott szabályozási követelményrendszer, de funkcióváltáskor értelemszerűen az utóbbinak megfelelés már nem mellőzhető.

[33] Az elsőfokú bíróság indokolásával lényegében egyezően, a felperes érvelése ellenében szükséges a továbbiakban a településképi bejelentési eljárásban történt tudomásul vétel értelmezési tartományának kijelölése.

[34] A Kr.-nek az elsőfokú bíróság ítéleti indokolásában hivatkozott szabályai a jogszabály V. fejezete településképi követelményekkel kapcsolatos részében szerepelnek.

[35] A Kr. 26/B. § (1a) bekezdés a) pontja szerint a polgármester – a településképi rendeletben meghatározott részletes eljárási szabályok szerint – településképi bejelentési eljárást folytat le az építmények rendeltetésének módosítása vagy rendeltetési egysége számának megváltozása (a továbbiakban együtt: rendeltetésváltás) tekintetében.

[36] A Kr. 26/C. § (3) bekezdése kimondja, hogy ha a rendeltetésváltozás megfelel a helyi építési szabályzatban foglalt követelményeknek, a polgármester kérelemre – az ingatlan-nyilvántartásban történő átvezetés céljából – 15 napon belül hatósági bizonyítványt állít ki az építmény, valamint az építményen belüli önálló rendeltetési egység rendeltetésének módosításáról és új rendeltetéséről, valamint az építmény rendeltetési egységei számának megváltozásáról és az új rendeltetés számáról.

[37] A Kr. 26/B. §-ában meghatározott bejelentés tudomásul vétele mint közigazgatási cselekménynek a lehetséges tartalma tehát nem azonos a 26/C. § által szabályozott hatósági bizonyítvány kiállítása követelményeinek kielégítésével. A kettő között közös rész az építmény rendeltetésének módosítása és rendeltetési egységei számának megváltozása. Az építményen belüli önálló rendeltetési egység rendeltetésének módosítását és új rendeltetését azonban csak a hatósági bizonyítvány kiállítása kapcsán kell vizsgálni. Részben az következik ebből, hogy a Kr. 26/B. § és a 26/C. § viszonya nem pusztán jogalkotói tautológia, másrészt pedig a településképi bejelentés esetleges tudomásulvétele sem jelent automatizmust a kérelemre kiadandó hatósági bizonyítványt illetően. Végül a hatósági bizonyítvány kiadása során természetesen minden más jogszabályt is be kell tartani, így jelen esetben különösen az OTÉK-nak az előbbiekben idézett vonatkozó rendelkezéseit.

[38] Helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság azt, hogy a hatósági bizonyítvány kiállítása során az alperes nem tekinthetett el az építési szabályoknak, így az OTÉK-nak való megfelelés vizsgálatától az eljárása során.

[39] A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott még az OTÉK kivételszabályaira is. Eszerint az OTÉK 111. § (3) bekezdése alapján a IV. fejezetében szereplő előírásoktól eltérni csak a (4) bekezdésben foglaltak tekintetében és az ott meghatározott feltételekkel lehet akkor, ha a tervezett megoldás:

- a) az élet és az egészség védelmével, a biztonságos használhatósággal kapcsolatos érdeket nem sért,
- b) veszélyhelyzetet nem teremt,
- c) a szomszédos önálló rendeltetési egységekhez fűződő használati jogokat nem korlátozza.

[40] A (4) bekezdés szerint ugyanakkor az eltérő megoldás – egyebek között – a 85. § követelményei figyelembevételével valósítható meg. Az OTÉK e rendelkezésére tehát az ügyben az alperesnek a kivételszabály esetleges figyelembe vétele mellett is tekintettel kellett lennie. Ez azt jelenti, hogy az OTÉK 108. § (7) bekezdés b) pontja az ügyben releváns 85. §, azaz a belmagasság tekintetében, kivétel engedése nélkül alkalmazandó. Eltérést tehát erre hivatkozással sem engedhetett volna az alperes jogszabályszerű módon. A felperes ezzel ellentétes érvelése ezért nem megalapozott.

[41] Összességében rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróságnak a keresetet elutasító ítélete az indoklás előbbiekben foglalt kiegészítésével jogszerű, a benne foglalt megállapítások nem sértik a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[42] *Meglévő építmények rendeltetésmódosításának feltétele, hogy az építmény és részei a módosuló használat után is feleljenek meg a biztonságos használhatóság feltételeinek.*

[43] *Építményrész rendeltetésmódosításakor az új rendeltetésnek a rendeltetésváltáskor hatályos állapotnak megfelelően előírt paramétereit kell teljesítenie.*

[44] *A településképi bejelentés tudomásulvétele nem jelent teljes automatizmust az építményrész rendeltetésmódosítására vonatkozó hatósági bizonyítvány kiadására nézve. Ennek során ugyanis be kell tartani az építmény szabályosságára vonatkozó építési követelmények egyéb rendelkezéseit is.*

Záró rész

[45] A pervesztes felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdés alapján köteles megfizetni az alperes részére a felülvizsgálati perköltséget

[46] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) szerint a tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján le nem rótt, az Itv. 50. § (1) bekezdésében foglalt mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontjában előírt módon számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték a pervesztesnek minősülő felperest terheli, a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése, 102. § (1) és (6) bekezdése alapján. A felperesnek az illetéket az állami adó- és vámhatóság által közzétett 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlára kell megfizetnie.

[47] A Kúria a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés e) pontja alapján tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint az adóazonosító számot közleményként fel kell tüntetni.

[48] A Kúria a fizetendő illeték esedékességének időpontját az Itv. 78.§ (4) bekezdése alapján határozta meg.

[49] Az ítélet elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[50] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a felperes kérelme alapján tárgyaláson bírálta el a Kp. 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2023. május 25.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Horváth Tamás sk. előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk. bíró

A kiadmány hitelél:

tisztviselő